

[Dagmar Mørk Jensen]

også gælde, hvad angår decentralisering til andre sektorer; jeg har nævnt ikke mindst socialvæsenet og miljø, men også undervisning kommer ind i sundhedsspørgsmålet. Og den skal i høj grad gælde inden for sundhedsvæsenet, som vi opdeler i den primære og den sekundære del. Der må ikke sættes skarpe grænser. Tværtimod skal der være samarbejde og samordning. De løsninger, der er rigtige i hovedstadsområdet, kan virke helt tåbelige i Vestjylland. Amtsgrænserne, der af andre grunde kan være rimelige, må absolut ikke gælde, hverken i sygdomsbehandling eller i det forebyggende arbejde, der gerne fremover skulle få en væsentlig større plads.

Det er for os også et spørgsmål, om vore sundhedsuddannelser er fulgt med tiden. Som lægmand forekommer det mig, at der sker en specialisering og en opdeling, som godt kan have uheldige følger for brugerne, og dér taler jeg både om patienterne og dem, der ikke gerne skulle blive patienter. Al den stund det praktiske ansvar i sygehusvæsenet som sagt er uddelegeret og skal være det, så var det måske en statsopgave at få et overblik over, om vi uddanner vore sundhedsarbejdere og vore behandlere rigtigt. Jeg har med opmærksomhed lyttet til, hvad fru Kirsten Stallknecht mener om det problem.

Jeg vil gerne føje til, at trods det, der allerede er nået – for der er jo enighed om, at vores sundhedsvæsen er godt, bare ikke godt nok – så vil der fortsat være store opgaver inden for forskningen, ikke mindst på området psykiske lidelser. Jeg mener, det er et område, hvor vi må høre os frem til, hvad der er af muligheder. Heldigvis er fagfolk da heller ikke mere så ortodokse, at de afviser ideer udefra, og det får mig til at bemærke, at der også fra alternative behandlere kan komme noget godt. Det er væsentligt, at vi får undersøgt det område og får skilt klienten fra hveden. Praksis viser som bekendt, at brugerne ønsker det, og det nytter ikke, at vi lukker øjnene for de muligheder, der findes; og det er både positive og negative.

Jeg har allerede omtalt, hvor væsentligt vi finder det, at uddannelsessystemet bliver holdt à jour. Jeg mener også, det er meget væsentligt, at samfundet via aftaler og overenskomster med organisationerne trækker i den rigtige retning, så man bl.a. åbner økonomisk grundlag for forebyggende arbejde. Derfor står ikke mindst sygesikringens for-

handlingsudvalg med et meget stort ansvar. Et forberedende arbejde skulle gerne komme allerede i forbindelse med den nye tandlæge-lov. Det er klart, at der må smidighed til også ved omlægninger, f.eks. også med overførsel af penge fra det ene system til det andet, hvis man flytter opgaverne.

En ting, som det ville være interessant at få undersøgt, er, i hvilke grene de mange nye læger er blevet ansat. Er de kommet ind på de områder, hvor der er lange ventelister? Er der en eller anden forbindelse dér, så der måske er nogle fag, der har tiltrukket lægerne mere end andre?

Til slut skal jeg for en ordens skyld sige, at det radikale venstre som sædvanlig stemmer for de forslag, vi er medforlagsstiller til, altså også det, som fru Karen Højte Jensen har fremsat om motiveret dagsorden.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Dagmar Mørk Jensen kom med en oplysning, som jeg må mene er forkert. Hun sagde, at 1986-sygehusudgiften i ens priser er højere end 1982-udgiften. Vi har netop i dag fået en budgetredegørelse, og i den står, at 1984-udgiften for sygehusvæsenet i faste priser er 3½ pct. lavere end i 1982. Og det, regeringen og det radikale venstre siger til sygehuskommunerne, er: I skal holde samme niveau i faste priser som regnskabet for 1984, altså 3½ pct. lavere end i 1982 efter budgetredegørelsen. Jeg kan simpelt hen ikke forstå de tal.

Og så vil jeg gerne spørge fru Dagmar Mørk Jensen: hvormed begrunder det radikale venstre, at man vil indrømme betydelig større amtskommunale udgifter til sygehusvæsenet i 1987, men forlanger, man skal holde sig på 1984-niveau i 1986, så ventelisterne stadig væk vil vokse? Hvorfor gør det radikale venstre det?

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

De oplysninger, jeg kom med for 1982 og 1986, er altså de tal, jeg har fået opgivet for budgetterne for 1986, og det kan jo altså udmærket passe med, at amtsrådenes samlede budget skal holdes inden for de tal, som hr. Henning Rasmussen opgav. Der er jo altså